
Men allmenntidningen var ikke død!

KORRESPONDANSER

ESPEN FINHOLT

Email: efineide@sensewave.com

Magne Nylenna skriver i sin redaksjonelle artikkel i Tidsskriftet nr. 26/2000 at allmenntidningen som fag er i fare og kan ha kort tid igjen (1).

Kjenner jeg redaktøren rett, har han også ment å provosere og ”vekke” allmenntidningene med sin lederartikkel. Det har han til dels klart hos undertegnede. Han har naturligvis rett i det meste. Samtidig synes jeg han nærmer seg både moralistiske (allmenntidningen utgjør kanskje selv den største trusselen mot faget) og nostalgiske posisjoner (KOPF-idealene som er i ferd med å dø ut sammen med de gamle allmenntidningene).

For å spisse det litt den andre veien: Allmenntidning = KOPF! Om vi ikke gjør noe særlig for det selv, bestiller jo pasientene stadig nye timer hos oss og utvikler disse idealene sammen med oss til praktisk realitet. Selv om KOPF-fanene antakelig vaier høyere i vinden for noen år siden, er jeg ikke sikker på om dagens praksis er så mye dårligere enn da. I det hele tatt synes jeg at KOPF-diskusjonen minner mye om ”pavens skjegg” for tiden. (Undersøkelser viser også at vi bruker stadig mer tid på pasientkontakt, motsatt av hva som skjer i sykehusene.)

Jeg synes for øvrig at det er flere positive trekk i dagens situasjon. Det er et fremskritt bare at saken om fastlegeordningen er avgjort. Applfs formann Hans Kristian Bakke holdt et innledningsforedrag på foreningens ekstraordinære generalforsamling på Hamar 8.11. 2000 hvor han klokt også understreket kritikernes viktige rolle for den vedtatte forhandlingsløsningen. Det blir viktig å praktisere fastlegeordningen på en mest mulig smidig og human måte. Vi må ikke la oss bruke som ”pasientpoliti” med hovedoppgave å passe på ureglementerte lege-pasient-forbindelser utenom ”RTV-vei”. Vi må heller ikke legge oss flate for alle ønsker om umiddelbare timeavtaler for stort og smått hos ”min fastlege”. Heseblesende konsultasjoner på 5 – 10 minutter står så langt for meg som parodien på faget allmenntidning (er det virkelig slik i Danmark?).

Vedrørende legevakt er det klare fremskritt. Selv om legevaktavtalen har tydelige svakheter, kan den nok mange steder bidra til bedre arbeidsforhold på vakt. Mye kan også gjøres lokalt. I mitt nærområde har vi f.eks. fått til sjeldnere

vakter i litt større vaktdistrikter samt hjelpepersonellbemanning mesteparten av det aktive vaktøgnnet. Slikt kan ha stor betydning i vår legehverdag. Kroner og ører er ikke alt, men om allmenmedisinen får et økonomisk løft ved innføringen av fastlegeordningen, skal betydningen av det heller ikke undervurderes!

LITTERATUR

1. Nylenna M. Er allmenmedisinens tid forbi? Tidsskr Nor Lægeforen 2000; 120: 3110.

Publisert: 30. november 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 6. juli 2026.